

РЕШЕНИЕ

№ 690

гр. София, 14.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 5-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на двадесет и четвърти октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Величка Борилова

Членове: Зорница Гладилова
Мария Райкинска

при участието на секретаря Мария Ив. Крайнова
като разгледа докладваното от Величка Борилова Въззивно търговско дело
№ 20231001000681 по описа за 2023 година

взе предвид следното:

Въззивното производство е образувано по жалба на „Арнолд Фууд България“ЕООД, ЕИК 204722977, чрез юрисконсулт Д. С. насочена против Решение № 718/02.06.2023 г. по т.д. № 2305/2022 г. по описа на СГС, ГО, с което е уважен предявеният положителен установителен иск против въззивника от „Електроразпределителни мрежи Запад“ЕАД /с предишно наименование „ЧЕЗ Разпределение България“АД/ за признаване за установено на основание чл. 422 вр. с чл. 415, ал. 1, т. 1 от ГПК вр. с чл. 327, ал. 1 от ТЗ вр. с чл. 83, ал. 1, т. 6 от ЗЕ вр. с чл. 56 от ПИКЕЕ и чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, съществуването на вземането на ищеца против въззивника-ответник в размер на 30 389,47 лева, представляваща главница за неплатена електрическа енергия по фактура № 0003413745/21.04.2022 г., дължима по чл. 83, ал. 1, т. 6 от ЗЕ и чл. 56 от ПИКЕЕ за периода от 26.12.2020 г. до 23.06.2021 г. съгласно корекция на данните за пренесена електрическа енергия, извършена въз основа на констативен протокол № 1026482/23.06.2021 г., ведно със законната лихва върху главницата от 22.07.2022 г. до окончателното ѝ плащане, и в размер на 312,34 лева, представляваща законна лихва върху главницата от 30 389,47 лева за периода от 10.05.2022 г. до 16.06.2022 г., за които е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК от 31.08.2022 г. по ч.гр.д. № 39544/2022 г. по описа на Софийски районен съд, 71 състав.

Във въззивната жалба се развиват оплаквания за неправилност на първоинстанционното решение, поради постановяването му при съществени нарушения на съдопроизводствените правила /едностранчива и превратна преценка на приобщените по делото писмени доказателства/, довело и до необоснованост, както и при неправилно приложение на материалния закон - Правилата за измерване на количеството електрическа енергия /ПИКЕЕ/.

Твърди се, че в нарушение на посочените правила, първоинстанционният съд неправилно и необосновано да не е приел своевременно ангажираните от въззивника

доказателства по делото /счетоводни фактури за извършените плащания към „Карнеол 2007“ООД/, поради което и не установил твърдения от въззивното дружество факт да е наемател на процесното помещение.

Последният не бил съобразен от първоинстанционния съд във връзка с възражението за недължимост на процесната сума именно с оглед качеството на наемател на „Арнолд Фууд България“ЕООД, както и във връзка с установения факт, че при извършената проверка не се установили механични повреди, деформации или неизправност в корпуса, схемата на свързване или схемата на измерване на електромера с абонатен морен, по който дружеството заплащало консумираната енергия.

Поддържа се при тези факти корекционните основания по чл.48 и чл.49 ПИКЕЕ да са неприложими, вкл. не били приложими и правилата на чл.50 от същите правила.

Освен това по делото останало неизяснено в кои часови диапазони са действително консумирани натрупаните в скрития регистър показатели и дали енергията е потребена от въззивното дружество.

По подробно изложени доводи в подкрепа на тези оплаквания като правен резултат във връзка с тях се иска отмяна на обжалваното решение и по съществото на спора отхвърляне на предявения иск.

В отговора по въззивната жалба въззиваемият, чрез процесуалния си представител, оспорва наведените в нея доводи и поддържа правилност на атакувания съдебен акт.

Пред настоящата въззивна инстанция не са събрани нови доказателства.

Софийският апелативен съд в решаващия състав, като прецени данните по първоинстанционното дело, приема следното:

СГС е бил сезиран с предявени при условието на субективно съединяване положителни установителни искове с правно основание чл. 422, ал. 1 ГПК от „Електроразпределителни мрежи Запад“ЕАД /с предишно наименование „ЧЕЗ Разпределение България“АД/ против Арнолд Фууд България“ЕООД, ЕИК 204722977.

В обстоятелствената част на исковата молба са изложени твърденията, че ищецът притежава Лицензия за разпределение на електрическа енергия № Л-135-07 от 13.08.2004 г., издадена от ДКЕВР, както и че е собственик на разпределителната мрежа на лицензионната територия.

Твърдяно е на 23.06.2021 г. негови служители от отдел “Нетехнически загуби” да са извършили проверка на обект “кафе-ресторант”, находящ се в гр. София, с ползвател – ответното дружество, при която се установило, че обектът е неправомерно присъединен към разпределителната мрежа, поради което консумираната електрическа енергия не се измерва и не се заплаща.

В момента на проверката се съставил Констативен протокол (КП) № 1026482/23.06.2021 г. в присъствието на независимия свидетел Л. С. В., който го подписал, поради което и била спазена разпоредбата на чл. 49, ал. 3 от ПИКЕЕ. Констативният протокол съдържа констатации, че електромерът на място не е монтиран от ЧЕЗ и не е заведен в масива на ЧЕЗ; монтиран е вътре в заведение, намиращо се (залепено) за ТП “бл. 55”; по гореописания начин консумираната електрическа енергия през това присъединение не се измерва от електромер на дружеството и не се заплаща към него, а захранва цялата електрическа инсталация към заведението.

Ищецът поддържа присъединението по горния начин да е неправомерно и при липсата на данни за лицето, ползващо заведението, служителите му се свързали с органите на МВР, представители на които са пристигнали на място. Един от тях също подписал съставения констативен протокол.

За установяване ползвателя на обекта служител на ищцовото дружество закупил

произволен артикул, предлаган в заведението, и въз основа на издадената касова бележка се установило кой е ползвателя на обекта – ответното дружество, чието седалище и адрес на управление се намирили на адреса на проверявания обект, според извършена справка в търговския регистър.

На ответника било е изпратено писмо с изх. № NTZ161296/25.06.2021 г., с което бил уведомен за извършената проверка, за уведомяването на органите на МВР, вкл. му бил изпратен съставения констативен протокол.

Въз основа на последния ищцовото дружество извършило преизчисляване на сметката по реда на чл. 51, ал. 1 от ПИКЕЕ за периода 26.12.2020 г. до 23.06.2021 г., като в резултат на издаденото предложение за корекция на сметка, съдържащо начисленото количество електроенергия и начина на изчисления била издадена процесната фактура № 0003413745/21.04.2022 г., съдържаща и единичните цени, вкл. била издадена съгласно корекцията на сметка, извършена на основание чл. 83, ал. 1, т. 6 от ЗЕ и чл. 56 от ПИКЕЕ. С писмо с изх. № 1204607544/21.04.2022 г. до потребителя-ответник били изпратени изготвената справка за преизчислените количества електроенергия и фактура.

По изложените съображения е поискано постановяване на съдебно решение, с което се признае за установено, че ответникът дължи на ищеца сумата от 30 389,47 лева, представляваща главница за неплатена електрическа енергия по фактура № 0003413745/21.04.2022 г., дължима по чл. 83, ал. 1, т. 6 от ЗЕ и чл. 56 от ПИКЕЕ за периода от 26.12.2020 г. до 23.06.2021 г. съгласно корекция на данните за пренесена електрическа енергия, извършена въз основа на констативен протокол № 1026482/23.06.2021 г., и за сумата от 312,34 лева, представляваща законна лихва върху главницата от 30 389,47 лева за периода от 10.05.2022 г. до 16.06.2022 г., както и за законната лихва върху главницата от датата на подаване на исковата молба (22.07.2022 г.) до окончателното ѝ плащане, за които вземания е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК от 31.08.2022 г. по ч.гр.д. № 39544/2022 г. по описа на Софийски районен съд, 71 състав.

В отговора по исковата молба ответното дружество е оспорило предявените искове по основание.

Въвел е възражение за тяхната недопустимост, поради липса на пасивна процесуална легитимация по предявените искове в негово лице.

Поддържал е да не е собственик, нито ползвател на процесното помещение, а само наемател на бистро до бл. ***, в район “Студентски”, съгласно договор за наем от 19.08.2019 г., сключен с наемодателя “Карнеол 2007”ООД.

Според договорът му за наем административният адрес на наетия обект бил с различен от посочения във фактурата от 21.04.2022 г. такъв.

Отделно за наетия имот била открита партида на името на наемодателя в “ЧЕЗ Електроразпределение” ЕАД, а ответникът заплащал дължимата консумирана електрическа енергия ежесечно по банков път.

Оспорил е твърденията на ищеца за нерегламентирано ползване на електроенергия за периода от 26.12.2020 г. до 23.06.2021 г., вкл. че извършената проверка на 23.06.2021 г. и изготвеният при нея констативен протокол са несъотнесими. Оспорил е и че приложеният като доказателство финансов бон не доказва твърдените факти, вкл. че проверката била осъществена в наетия обект по договор за наем, който няма нищо общо с обекта, за който се търси заплащане на нерегламентирано ползване.

В допълнителната искова молба ищецът поддържа да е без правно значение по спора, че по наемното правоотношение наемателят евентуално е заплащал някакви суми за електроенергия на наемателя, респ. - че двете страни по договора за наем са уредили отношенията помежду си. За спора от значение било констатираното неправомерно ползване на електроенергия по описания начин в констативния протокол, т.к. за имота няма

открита партида за електроенергия и същият е неправомерно присъединен към мрежата. Относно периода, за който се претендира електроенергията поддържа същият да е нормативно определен в чл. 51, ал. 1 от ПИКЕЕ.

В допълнителния отговор ответникът поддържа първоначално направените оспорвания и възражения срещу предявените искове, както и че представените фактури за извършени плащания към наемодателя му са първични счетоводни документи и доказват извършените плащания на потребена електрическа енергия.

Софийският апелативен съд, ТО, пети състав, след самостоятелна преценка на приобщените по делото доказателства, в рамките на правомощията си по чл.269 ГПК да извърши служебна проверка на валидността и допустимостта на обжалваното решение /т.к. същото се обжалва изцяло/, като съобрази оплакванията във въззивната жалба и взе предвид твърденията, доводите и възраженията на страните, намира следното:

Обжалваното решение е валидно, като постановено от надлежен съдебен състав, в рамките на правораздавателната му власт, в съответната форма.

Същото е и допустимо, като постановено по редовно предявен положителен установителен иск - депозиран в рамките на преклузивния срок по чл.415, ал.4 ГПК от заявителя по заповедното производство, инициирано със заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл.417 ГПК и има за предмет вземането, предмет и на издадената заповед за изпълнение, след редовно подадено от длъжника - ответник в исковото производство възражение срещу заповедта за изпълнение в срока по чл.414, ал.2 ГПК /данните от приложеното ч.гр.д. № 39544/2022 г. по описа на РС София/.

Искът е предявен при наличието на правен интерес у ищеца-заявител от установяване съществуването на процесното парично задължение за предаване на парична сума, предвид постъпило своевременно възражение от длъжника по заповедта, с което е оспорил дължимостта на вземането по издадената заповед за изпълнение.

Според решаващият въззивен състав първоинстанционното решение е и правилно, като за да достигне до този си краен извод съобрази следното от фактическа и правна страна.

Страните не са спорили и се установява от приобщените пред първоинстанционния съд писмени доказателства, че въззиваемото дружество притежава Лицензия за разпределение на електрическа енергия № Л-135-07 от 13.08.2004 г., издадена от ДКЕВР, и е собственик на разпределителната мрежа на лицензионната територия, в която се намира и процесният електроснабден имот. При осъществяване на търговската му дейност за процесния период от време са приложими Общите условия на договорите за използване на електроразпределителните мрежи на “ЧЕЗ Разпределение България” АД, чийто правопреемник е „Електроразпределителни мрежи Запад“ЕАД.

На 23.06.2021 г. служители на въззиваемия извършили проверка на адрес в гр.София, Студентски град, ТП трафопост бл.55 за която съставили Констативен протокол № 1026482/23.06.2021 г. в присъствието на Л. С. В.. В протокола е посочено, че електромерът на място не е монтиран от ЧЕЗ и не е заведен в масива на ЧЕЗ; монтиран е вътре в заведение, намиращо се (залепено) за ТП “бл. 55”; по гореописания начин консумираната електрическа енергия през това присъединение не се измерва от електромер на дружеството и не се заплаща към него, а захранва цялата електрическа инсталация към заведението; установява се промяна в схемата на свързване, липсва средство за търговско измерване.

Констатациите в акта се установяват и от показанията на разпитания в качеството му на свидетел от първоинстанционни съд Л. В..

Същият е заявил, че като сътрудник на Федерацията на потребителите е присъствал на проверката на служители от “ЧЕЗ Разпределение България” АД на обект в Студентски град, до бл. 55, в трафопост на ЧЕЗ, при която възприел непосредствено, че е имало кабелно

присъединение с всички фази и нула към един прекъсвач, който техниците установили, че не е техен. Кабелът за прекъсвача минавал по шахтата на кабелите, които излизат навън и влизал в прилепено към трафопоста заведение, като техниците се опитали да влязат в сградата, но тя била затворена. Поради това разпитали продавачите наоколо и се обадили на телефон 112, в резултат на което дошла патрулна кола. След като са отворили заведението, в което влизал кабелът се установило, че заведението има консумация, тъй като работили хладилници и други прибори, а кабелът бил закачен за електромер, който не е регистриран към ЧЕЗ и не се плаща по него.

За констатираното бил съставен протокол, който се подписал от техниците, самия В. и от органите на МВР.

Показанията на този свидетел изцяло се подкрепят и от тези на свидетеля Н. М. - техник "Ел. системи", контрол НТЗ в ищцовото дружество. Същият е заявил от своя страна, че на 23.06.2021 г. при проверка на трафопост, ТП блок 55 в разпределителната уредба на трафопоста се установило, че от изходящите фазови клеми на един от прекъсвачите АЗ излиза кабел, тип САВТ, със сечение 25 мм², който преминава през колекторната тръбна мрежа, и в другия си край влиза в заведението, намиращо се непосредствено до трафопоста, с адрес съгласно табелката ул. "Храбър Попов". Т.к. никой не отворил в заведението, за да проверят електромера, който би трябвало да отчита електрическата енергия, консумирана от този кабел, след това по базата данни на ЧЕЗ направили справка за конкретното заведение, намиращо се на адреса, но в масива на ЧЕЗ не бил открит електромер, който е регистриран за това заведение. След като разпитали на място установили, че заведението се ползва от "Арнолд Фууд", защото на отсрещната страна на улицата имало друго заведение, ползващо се от същото дружество, което работело и където им казали, че ключът бил в управителя, който шял да дойде, а след това им казали, че управителят бил извън София и не можел да дойде. След като поискали съдействие от органите на МВР и влезли в заведението, установили монтиран някакъв електромер, марка Макел, който не бил регистриран в масив на ЧЕЗ, имало работещи фризери, хладилници, работещ касов апарат, около който имало фискални бонове и от който служителите на МВР извадили фискален бон. Така установили, че касовият апарат бил регистриран на въззивното дружество, с техния ЕИК. За констатациите съставили на място протокол.

Решаващият въззивен състав счита, че следва да кредитира изцяло показанията и на двамата разпитани по делото свидетели, предвид че същите са плод на личните им възприятия, последователни са и са безпротиворечиви, вкл. се подкрепят от приобщените по делото писмени доказателства.

Въз основа на констатациите от акта била изготвена справка за преизчислени количества енергия, а на 21.04.2022 г. и фактура № 0003413745 срещу въззивника на стойност от 30 389,47 лева, с посочено основание - сума по констативен протокол съгласно приложението, които били изпратени с уведомителни писма до дружеството въззивник.

Според представен фискален бон /л.39 от първоинстанционното дело/, същия те издаден от „Арнолд Фууд България“ ЕООД, с ЕИК 204722977.

Приобщеният договор за наем на търговски обект от 19.08.2019 г., сключен между "Карнеол 2007" ООД, като наемодател, и "Арнолд Фууд България" ЕООД, като наемател установява, че страните по него са постигнали съглашение наемодателят ад отдаде на наемателя за временно възмездно ползване недвижим имот – бистро на две нива, находящо гр. София, район "Студентски", до блок № ***.

В изпълнение на задълженията си по същия въззивникът е ангажирал като писмени доказателства фактури, издадени от наемодателя "Карнеол" ООД срещу наемателя "Арнолд Фууд България" ЕООД за консумативни разноски, включително електроенергия за м. 12.2020 г., м. 05.2021 г., м. 06.2021 г.

В хода на първоинстанционното производство е била допусната и изслушана неоспорена от страните съдебно-техническа експертиза.

Същата е докладвала, че според констатациите на стр. 3 от Констативния протокол № 1026482/23.06.2021 г., в ТП "Бл. 55" било извършено неправомерно присъединяване към електрическата мрежа НН, при което потребената по него електрическа енергия в процесния обект – "Кафересторант NESSA", не се е измервала от средство за търговско измерване и не се е заплащала.

Според експертът методиката и периодът за преизчисляване на електроенергията за доначисляване по Констативен протокол № 1026482/23.06.2021 г. била правилно приложена в изготвената "Справка за преизчислени количества електрическа енергия" и напълно съответства на чл. 51, ал. 1 от ПИКЕЕ. Изчисленията на сумата по фактура № 0003413745/21.04.2022 г. били извършени по действащите към момента на корекцията цени, съгласно изискването на чл. 56, ал. 3 от ПИКЕЕ. Описаното в Констативния протокол № 1026482/23.06.2021 г. свързване към електроразпределителната мрежа НН било неправомерно действие, резултат от външна намеса и целенасочена човешка дейност. Техническите параметри на констатирания електромер, монтиран в проверявания обект, позволявали през него да премине количество електроенергия, равно на използваното във фактура с № 0003413745/21.04.2022 г. за същия период от време. С оглед липса на данни за показанията на електромера от началото на процесния период и поради неполучени отговори към момента на изготвяне на заключението на поставените въпроси към ищеца-въззиваем експертът не е отговорил на въпроса относно определяне количеството електроенергия, което е преминало през електромера монтиран в процесния обект, за периода на преизчислената по ПИКЕЕ електроенергия.

Не се спори и се установява от приложеното ч.гр.д. № 395446/2022 г. по описа на РС София, че със заявление за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл.410 ГПК от 22.07.2022 г. въззиваемото дружество поискало от РС София да бъде снабдена с такава заповед срещу въззивника, за посочените в заявлението суми, представляващи част задължение по чл.83, ал.1, т.6 ЗЕ и чл.56 ПИКЕЕ за периода 26.12.2020 г. - 23.06.2021 г., както и за лихви върху нея за периода 10.05.2022 г. - 16.056.2022 г.

По заявлението била издадена исканата заповед, срещу която на 16.09.2022 г. въззивникът, чрез адв.К. С. от САК подал възражение, че не дължи изпълнение на вземането.

След дадените указания от СРС въззиваемото дружество предявило настоящия положителен установителен иск за установява съществуването на вземането, обективизирано в заповедта за изпълнение.

При гореизложеното от фактическа страна крайният извод за основателност на предявения положителен установителен иск по отношение на въззивника от страна на първоинстанционния съд следва да сподели изцяло.

Изцяло се споделят и доводите, развити в подкрепа на този извод, поради което и за избягване на излишното им приповтаряне решаващият състав препраща към тях по реда на чл.272 ГПК.

Във връзка с оплакванията във въззивната жалба излага и следното:

Несъстоятелно е възражението на въззивника за допуснати процесуални нарушения от страна на първоинстанционния съд поради неприобщаване по делото на част от ангажираните от него доказателства - фактури за консумативно разноски, предвид че същите касаят период извън процесния - 26.12.2020 г. - 23.06.2021 г. или се отнасят до заплащане на задължение за наем - т.е. установяват факти, ирелевантни за предмета на производството.

Несъстоятелно е и възражението му за неправилно приложение на материалния закон в нормите на ПИКЕЕ, с оглед безсъмнено установените по делото факти в случая да е налице неправомерно присъединяване към електропреносната мрежа.

Въззивната инстанция приема ищецът-въззивае да е установил при условието на пълно и главно доказване релевантните за предмета на производството факти относно провеждане на корекционната процедура в пълно съответствие с изискванията на ПИКЕЕ.

Съвкупният анализ на гласните и писмени доказателства, както и неоспореното заключение на техническата експертиза еднозначно сочат при осъществената на 23.06.2021 г. проверка да е съставен констативен протокол с участието на представители на въззиваемия, независим свидетел и полицейски служител, в съответствие с изискванията на чл. 49, ал.3 ПИКЕЕ и чл. 58 ПИКЕЕ. Подписалите протокола служители на ищеца-въззивник и независимия свидетел /не е служител нито на въззивното, нито на въззиваемото дружество/ потвърждават категорично констатациите в протокола – че при проверка на трафопост, ТП блок 55 в разпределителната уредба на трафопоста се установило от изходящите фазови клеми на един от прекъсвачите А3 излиза кабел, тип САВТ, със сечение 25 мм², който преминава през колекторната тръбна мрежа, и в другия си край влиза в заведението, намиращо се непосредствено до трафопоста, с адрес съгласно табелката ул.“Храбър Попов“. По този начин потребената електрическа енергия, преминаваща по допълнително поставения кабел, не се отчита от средството за търговско измерване, намиращо се вътре в заведението. Последното, според експертизата, е довело до пълно неотчитане на консумираната електрическа енергия и е резултат от външна намеса и целенасочена човешка дейност.

Поради изложеното и с оглед техническите параметри на намиращия се в обекта електромер, правилно въззиваемото дружество е извършило корекция на сметката на абоната по реда на чл.51 ПИКЕЕ за 180 дни, считано от 26.12.2020 г. до 23.06.2021 г., и е издало фактура № 0003413745/21.04.2022 г.

Експертизата установява корекцията на сметката на абоната да е правилно изчислена от ответното дружество по методиката, указана в чл. 51, ал. 1 ПИКЕЕ.

Въззивната инстанция намира неотнормирани към предмета на производството доводите във въззивната жалба свързани с посочените от въззивника норми на чл.48 ПИКЕЕ, чл.49 ПИКЕЕ и чл.50 ПИКЕЕ. В тази връзка следва да се посочи, че първоинстанционният съд нито се е позовал на тези норми, нито е изложил каквито и да е доводи, касаещи уредените в тях правни положения.

Що се касае до възражението, че исковата сума следвало да съставлява стойност на реално потребена енергия, то същото не държи сметка за установеното по делото досежно техническите характеристики на кабела, посредством който в случая е било извършено посочената неправомерното присъединяване, както и правилото, установено от нормата на чл.51 ПИКЕЕ досежно допустимия период на корекцията, който в случая е спазен.

В отговор на другото оплакване за неяснота при определяне дължимата корекционна сума е необходимо да се поясни, че при нормативно определените правила на корекционната процедура в случай като процесния - когато се касае до неправомерно присъединяване, фактите в кои часови диапазон е била потребена ел.енергия и какви са действително консумираните показатели, са ирелевантни. В тези случаи преизчислението се извършва само въз основа на данните от констативни протокол, изготвен по реда на чл.49 ПИКЕЕ.

Оплакването за неправилност поради несъобразяване на факта въззивникът да е наемател, а не собственик на обекта, в който е констатирано неправомерно свързване към електропреносната мрежа, също е неоснователно. На него първоинстанционният съд е отговорил и настоящата въззивна инстанция изцяло споделя становището му, че приложимите правила в нормата на чл.56, ал.1 и ал.2 определят материално легитимирания субект, който заплаща преизчислената сума, и това е ползвателя на обекта. Фактът, че именно въззивникът е ползвател на същия, е установен категорично по делото.

По изложените съображения и поради пълно съвпадение на изводите на двете инстанции обжалваното решение следва да се потвърди изцяло.

Съобразно изходът от спора пред настоящата инстанция и по правилото на чл.78, ал.3 ГПК в тежест на въззивника следва да се поставят сторените от въззиваемата страна разноски за юрисконсултско възнаграждение на процесуалния ѝ представител в размер на 300 лв.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 272 ГПК, Софийският апелативен съд, ТО, 5-и състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло Решение № 718/02.06.2023 г. по т.д. № 2305/2022 г. по описа на СГС, ГО.

ОСЪЖДА „Арнолд Фууд България“ЕООД, ЕИК 204722977 да заплати на „Електроразпределителни мрежи Запав“ЕАД, ЕИК 130277958 сумата от 300 лв., представляваща разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение пред въззивната инстанция.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в едномесечен срок от връчването му на страните пред ВКС на РБългария, при наличие на предпоставките по чл.280, ал.1 и ал.2 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____